

Heechterp: van mijnenveld tot bingo

De jaarlijkse Liw-wadderdag richt zich zondag op de (oud-)bewoners van de wijk Heechterp/Schieringen. Een nieuw wandelboekje voert langs historische plekken.

ERWIN BOERS

‘De enige vrolijke noten zijn afkomstig van de kleurige overgordijnen en jaloezieën’, schreef de hoofdredactie van deze krant in 1961 over de ‘blokkendozenwijk’ Heechterp. Ook de meeste gemeenteraadsleden waren niet blij met het wijkontwikkelingsplan. Ze waarschuwden voor slechte bouwkwaliteit en een gebrek aan groen en ruimte.

Toch stemde de gemeenteraad voor het plan, want de woningnood was verschrikkelijk. Honderden gezinnen waren dolblij met de nieuwe flatwoningen. Zij beschouwden zo’n nieuw appartement met meerdere slaapkamers als een grote vooruitgang.

Het oudste zuidelijke wijkdeel Schieringen telde in 1960 al meer dan 4200 inwoners en de bouw van Heechterp leidde tot verdere groei: dit bood voldoende klandizie om in 1963 maar liefst dertien winkels te openen, zo staat te lezen in een nieuw stadswandelboekje *Voetstappen in Heechterp-Schieringen* van het Historisch Centrum Leeuwarden (HCL).

Het is geschreven door Henk de Vries met teksten van oud-bewoners en historici. Dit wordt zaterdag gepresenteerd op de jaarlijkse Liw-wadderdag van de historische ver-

Kinderen spelen in 1961 met hun autoped bij de Schieringerweg.

eniging Aed Levwerd. Iedereen is dan welkom bij activiteiten in het gebouw van Insulinde en in het wijkcentrum aan de Egelantierstraat. Auteurs en deskundigen vertellen over hun herinneringen.

Commissaris van de Koning Arno Brok komt in het boek uitgebreid aan het woord. Hij woonde jaren in de Cederstraat en de Honingboomstraat en werd actief lid van buurtvereniging Insulinde: „De maandelijkse bingo-avond was altietien ut hoogtepunt.” Een achterbuurt was het zeker niet: „Ik hew de wiek nooit as probleemwiek onderfonnen, te-meensten Skieringen niet.”

Het boekje besteedt aandacht aan de verschillende indorokbands in de wijk. In de Dennenstraat woonden zelfs twee leden van Neerlands

‘Een geit vrat een lint door en zo was het dierenasiel geopend’

eerste grote rock-'n-rollband: de Tielman Brothers.

Het boek vertelt een paar weetjes die bijna niemand kent. ‘Saillant detail mag zijn, dat ten zuidoosten van de Poppebrug – dus het latere terrein van de Centrale – ‘de Olde Galgefenne’ (1620) was gelegen.’ Waarschijnlijk stond daar de eerste galg van Leeuwarden.

Aandacht is er ook voor de vele mooie – maar gesloopte – boerderij-

en in het gebied, waaronder de pleats ‘Heechterp’. Hiernaar werd de wijk uiteindelijk vernoemd. Het ondergrondse commandocentrum van de Bescherming Bevolking kreeg een plekje in de wijk, namelijk in een ondergrondse ruimte onder schoollokalen in de Plataanstraat. Dit was een voorloper van de latere atoomkelder in Grou.

Een akelig verhaal gaat over het mijnenveld dat in de oorlog nabij Schieringen lag: ‘Vijf jongens die van hun gedwongen tewerkstelling in Drenthe waren gevlucht en lopend hun veilige huis in Leeuwarden trachtten te bereiken, kwamen bij Wijlaarderburen, vlak bij hun eindbestemming dus, in zo’n mijnenveld terecht.’

Vier van hen kwamen om door de

ondergrondse bommen. ‘Slechts een van de getroffenen, Dirk van Dijk, bracht het er levend vanaf, maar zou nog tientallen jaren geplaagd worden door pijnen, die het gevolg waren van zijn verwondingen.’

Het dicht bij Heechterp gelegen Soldatendijkje was vroeger een plek van schietoefeningen en van Leeuwardens eerste vliegveld in de vooroorlogse jaren. Hier staat de dierenopvang De Wissel, die bijna 65 jaar oud is: ‘Op 2 juli 1957 vrat een geit een lint door en daarmee was het dierenasiel geopend.’

Wijkcentrum (Egelantierstraat 5) en Insulinde (Gaspeldoorstraat 2). Start: 13.30 uur, einde: 18.00 uur. Gratis toegang.

Amelander verdacht van strafbare hulp bij zelfdoding

SANDER DEKKER

GRONINGEN Een 33-jarige vrouw met psychische klachten uit Middelstum stapte in augustus 2020 uit het leven in het bijzijn van een man (45) van Ameland. Er is sprake van strafbare hulp bij zelfdoding, aldus het Openbaar Ministerie.

In de ogen van justitie zou hij de vrouw hebben voorzien van een tank stikstof, waarmee zij uiteindelijk zichzelf van het leven beroofde. De vrouw zou al meerdere jaren suicidaal zijn geweest en ging nog veel langer gebukt onder psychische problematiek.

Toen een buurman van de vrouw, met wie goed contact was en die wist van haar voornemens, enkele dagen

niets van haar had vernomen, schakelde hij de politie in. De deuren van de woning waren niet op slot en binnen vonden agenten het lichaam van de vrouw levenloos op bed. Ze lag daar een kleine twee dagen. Alles wees op zelfdoding, waaronder gevonden afscheidsbrieven en een gasfles die naast haar op de grond stond.

Toch vertrouwde de moeder van de 33-jarige vrouw de situatie niet. Ze plaatste een bericht op Facebook, waarin ze haar gevoelens uitte over de vermeende eenzame dood van haar dochter. Daarop kreeg zij, een dag voor de begrafenis, reactie van een man van Ameland, die naar verluidt aanwezig was geweest bij de zelfdoding.

Hij stuurde haar beeldmateriaal

van de handelingen voorafgaand aan de suicide en bekende ‘spullen te hebben geregeld’. De voor de familie volslagen onbekende man dook een dag later ook op tijdens de uitvaart. Hij vroeg hen of ze meer beelden wilden. Uiteindelijk stapten de nabestaanden naar de politie.

„Achteraf was dat misschien allemaal niet zo slim”, zei de man vrijdag in de rechtszaal in Groningen. Want hoewel hij erkende dat hij in de slaapkamer was toen de vrouw stierf, stelde hij dat anderen de dodelijke stikstof hadden geleverd. Van een verkapte bekentenis in chatberichten naar de moeder, was volgens hem dan ook geen sprake. Bij de politie vertelde hij verschillende verhalen.

Volgens de familie van de Gronin-

‘Hij bood morele steun en schonk slechts liefde. Dat is niet strafbaar’

ger was er helemaal geen sprake van een volhardende wens om te sterven. In een verklaring zei haar moeder vrijdag dat haar dochter telkens opveerde bij nieuwe sprankjes ‘hoop’. De officier van justitie meent dat de man heeft gehandeld door een inschatting die hij nooit had mogen maken.

Volgens haar is er voldoende bewijs dat de man wel degelijk de be-

nodigde middelen aan de vrouw leverde. Ze eiste een celstraf van een jaar, waarvan negen maanden voorwaardelijk. Zijn advocaat Niek Heidanus stelt daarentegen dat er niet genoeg bewijs is tegen de man van Ameland. Er zijn nergens vingerafdrukken gevonden en de politie heeft geen onderzoek gedaan naar eventueel andere betrokkenen. „Deze man heeft enkel morele steun geboden. Hij had een passieve rol en schonk slechts liefde. Dat is niet strafbaar.”

De rechtbank doet 24 juni uitspraak.

Praten over zelfmoord? Ga dan naar www.113.nl of bel met de hulplijn voor Zelfmoordpreventie: 0800-0113.